
Autoreferat

Aleksandra Wereszka

IMMERSJA. Grafika, konstrukcja a forma użytkowa

Łódź 2023

Magisterium:

Tytuł magistra sztuki nadany 14 grudnia 1999 roku, na Wydziale Tkaniny i Ubioru Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Tytuł pracy: Kolekcja ubiorów wieczorowych inspirowana elementami zbroi rycerskiej.

Doktorat:

Tytuł doktora sztuki nadany 19 marca 2014 roku przez Radę Wydziału Tkaniny i Ubioru Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi w dziedzinie sztuk plastycznych, dyscyplinie artystycznej sztuki projektowe.

Temat pracy: „MC9. Dynamika linii elementem kształtującym sylwetkę.

Kolekcja odzieży dla kobiet w ciąży”.

Promotor: dr hab. Sylwia Romecka-Dymek,

prof. uczelni. Recenzenci: prof. dr hab. Małgorzata Garda, prof. dr hab. Dorota Sak.

Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych:

2010–2015 _ asystent na Politechnice Łódzkiej w Instytucie Architektury Tekstyliów, na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej.

od 2015 _ adiunkt na Politechnice Łódzkiej w Instytucie Architektury Tekstyliów, na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej.

2016–2017_ współpraca w ramach realizacji zajęć dydaktycznych z Wydziałem Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie.

Wskazane osiągnięcie artystyczno- projektowe:

Zgodnie z wymogami formalnymi wskazuję cykle prac prezentowane na wystawie indywidualnej „**IMMERSJA. Grafika, konstrukcja a forma użytkowa**” w galerii Muzeum Regionalnego im. Stanisława Sankowskiego w Radomsku: „IMMERSJA G.D.S” 2023, „IMMERSJA G.D.T” 2023, „IMMERSJA G.D.L” 2023, „IMMERSJA K.U.D.S” 2023, „IMMERSJA G.K.A” 2023, „IMMERSJA U.S” 2023, „IMMERSJA U.T” 2023 jako aspirujące do spełnienia wymogów określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2022 poz.574., z późn.zm.).

Prace zostały przedstawione w katalogu „IMMERSJA. Grafika, konstrukcja a forma użytkowa”, o numerze ISBN 978-83-944907-3-7, dołączonym do dokumentacji w formie załącznika nr 5.

Wprowadzenie

*„Projektant mody musi być
architektem designu, rzeźbiarzem formy,
malarzem koloru, muzykiem harmonii
i filozofem powściągliwości”¹.*

Cristóbal Balenciaga

Odkrywanie relacji pomiędzy sztuką a projektowaniem stało się istotą moich twórczych poszukiwań.

Wczesne fascynacje artystyczne zadecydowały o rozpoczęciu w 1989 roku edukacji w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych im. Jacka Malczewskiego w Częstochowie. Proces rozwijania wyobraźni, zdobywania pierwszych doświadczeń związanych z budowaniem form przestrzennych zaowocował pasją twórczą. Rozbudzona wówczas silna potrzeba poznania warsztatu plastycznego, zrodziła we mnie pragnienie kontynuacji kształcenia w zakresie projektowania form użytkowych na Wydziale Tkaniny i Ubioru Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Swoje doświadczenie zdobywałam: w pracowni projektowania ubioru pod kierunkiem prof. Andrzeja Nawrota i prof. Małgorzaty Gardy, w pracowni biżuterii prowadzonej przez prof. Andrzeja Szadkowskiego oraz w pracowniach Rysunku i Malarstwa prof. Andrzeja Gieragi jak również prof. Tadeusza Śliwińskiego. Studiując, rozwijałam zainteresowania i poszukiwałam kierunku przyszłej drogi zawodowej i artystycznej. Ten okres edukacji w naturalny sposób wpłynął na moją późniejszą twórczość związaną z wzornictwem przemysłowym. Po ukończeniu studiów zajmowałam się działalnością artystyczną i projektową.

Od 2000 roku w ramach wykonywanej pracy zawodowej poruszam się w obszarze szerokiego spektrum zagadnień związanych z projektowaniem ubioru. Zrealizowałam zarówno autorskie kolekcje tkanin i ubiorów unikatowych, prezentowane na wystawach i konkursach, jak również kolekcje dzianin i ubiorów użytkowych kierowane do konkretnej grupy odbiorców w ramach współpracy z przemysłem odzieżowym. Te dwa rodzaje mojej działalności są dla mnie równie ważne, unikatowe działania artystyczne rozwijają mój potencjał twórczy, co w bezpośredni sposób przekłada się na projektowany produkt.

„Fundamentem działań projektowych jest linia, która buduje graficzną kompozycję plastyczną i posiada wiele znaczeń i symboli”². Wypowiedziana za pomocą gestu na kartce szkicownika stanowi zapis myśli, wyraża wewnętrzną ekspresję, a w procesie

¹ <https://fashionbiznes.pl/inspirujace-cytaty-modowo-biznesowe/> 08.08.23

² A. Wereszka, *Linia a forma ubioru, Analiza różnorodności, aspekty formy i konstrukcji w działaniach artystycznych*, Politechnika Łódzka 2017, ISBN 978-83-938839-4-3, str. 87.

projektowania graficznego jest dokładnie przemyślana, usystematyzowana, wyznacza granice konkretnych rozwiązań. Powstałe dzięki niej kształty pobudzają wyobraźnię, budują konstrukcje, zakreślają na płaszczyźnie różne kompozycje graficzne.

W swoich pracach oscyluję pomiędzy ludzkim ciałem a plastyczną strukturą materii, z jakiej wykonany jest ubiór. Poszukuję wzajemnych relacji i eksperymentuję. Budując cykle prac plastycznych poruszam się w obszarze pomiędzy grafiką a formą użytkową. W prowadzonym przeze mnie obszarze twórczych poszukiwań dążę do tego, aby wykreślona kompozycja przekształciła się w konstrukcję formy ubioru kompatybilnego z ludzkim organizmem i tworzyła wraz z nim integralny utwór przestrzenny. Proces projektowy opieram na unifikacji tak charakterystycznej dla przemysłu odzieżowego. Rozbudowana, ekspresyjna forma poddana procesom technologicznym nabiera uporządkowanej syntetycznej formy, dopasowanej do konkretnych oczekiwań społecznych. W bezpośredni sposób odwołuję się do form geometrycznych, układów kompozycyjnych, analizuję na ich podstawie proporcje ludzkiego ciała, które wytyczają granice przestrzeni będącej obszarem mojego działania.

„Może się wydawać, że ubrania to jedynie pusta błahostka, ale mają one dużo ważniejszy cel niż tylko sprawianie, żeby było nam ciepło. One zmieniają to, jak postrzegamy świat i w jaki sposób świat postrzega nas”. Virginia Woolf³

W pracach projektowych usiłuję sprostać oczekiwaniom odbiorców, powstałym w wyniku narzuconych wzorców społecznych oraz trendów mody. Jako doświadczona wieloletnią pracą zawodową projektantka ubioru, dbam o każdy szczegół moich projektów. Analizuję aktualne, społeczne oczekiwania, aby móc proponować produkty ukierunkowane na przyszłość w których funkcja i estetyka są sobie równe i oddziałują pozytywnie na codzienne nastroje odbiorców.

To co kocham w tym zawodzie, to fakt, że jest to praca z ludźmi i dla ludzi. Świadomość opracowania produktu, który zaspakaja konkretne potrzeby odbiorców, daje mi siłę i motywację do dalszego działania.

W kontekście najczęściej projektowanych przeze mnie form użytkowych, jakimi są bielizna i ubiór sportowy, odwołuję się do intymnych obszarów ludzkiej fizyczności. Analizuję aspekty wizualne wynikające z zachodzących w naszych ciałach procesów, które wpływają na atrakcyjność fizyczną na różnych etapach naszego życia. Pracuję nad nadaniem projektowanej formie określonego kształtu, wyznaczam proporcje, dopasowuję surowiec. Zwracam uwagę na typ sylwetki, osobowość i styl życia przysłego użytkownika. Swoje doświadczenie zawodowe zdobywałam dzięki stałej współpracy z przemysłem odzieżowym. W latach 2000 - 2006, pracując dla największych marek odzieżowych w Polsce, zaś w 2006 - 2009 prowadząc własne studio projektowe. Od 2010 roku realizuję projekty współpracy z przemysłem zarówno w obszarze autorskich, jak również dydaktycznych działań naukowych.

3 <https://i-d.vice.com/pl/article/gygw5j/filozofia-mody-w-35-cytatach>

Działalność artystyczna i naukowa z uwzględnieniem okresu przed uzyskaniem stopnia doktora (1999–2014)

Pierwsze ważne dla mnie doświadczenia zdobyłam zaraz po studiach, podczas prezentacji dyplomowej „Kolekcji Ubiorów Wieczorowych Inspirowanych Elementami Zbroi Rycerskiej” na Gali Dyplomowej 1999 w auli ASP w Łodzi. W tym samym roku kolekcja została nominowana do publicznej prezentacji w Krajowej Izbie Mody „Gala 99”, co zostało udokumentowane w katalogu pod tym samym tytułem. Wydarzenie to odbiło się echem w mediach i prasie branżowej, m.in. ukazała się publikacja artykułu w jednym z najpopularniejszych w tamtym czasie kwartalników branżowych *Moda.com.pl* (14.01.2000). Ponadto kolekcja została wyróżniona prezentacją podczas pokazu organizowanego w Centrum Edukacji Kulturalnej w Warszawie, przy ulicy Łowickiej 21 przez Agencję Mody „Artim” (27.02.2000). Zrealizowana przeze mnie kolekcja wykonana została w 50% z tkaniny, której osnowę stanowił miedziany drut włosowaty, co dawało możliwości modelowania ubioru bez konieczności zmiany konstrukcji i umożliwiało uzyskanie różnorodnych form przestrzennych. Uzyskany efekt pogniecionego papieru lub powierzchni metalu, wynikający z zastosowanej technologii, w jednoznaczny sposób nawiązywał do metalowych średniowiecznych zbroi rycerskich. Zastosowanie tego typu surowca stanowiło jednocześnie nowatorskie rozwiązanie projektowe, wykraczające poza standardy ubiorów wieczorowych wpisanych w kanony estetyczne mody schyłku lat 90. Innowacyjna forma kolekcji zaowocowała zaproszeniem do jej prezentacji podczas Polskiego Tygodnia Mody na największych skandynawskich targach odzieżowych „Kopenhaga International Fashion Fair”, odbywających się w prestiżowym centrum wystawienniczym Bella Center (10 -13.08.2000 r.).

Poszukiwanie nowej formy gorsetu skierowało moją uwagę w stronę bielizny i jej bezpośredniej relacji z sylwetką ludzką. Skłoniło mnie to do poszukiwania współpracy z bardzo dynamicznie rozwijającym się w tym okresie w Polsce przemysłem bieliźniarskim. Pierwsze doświadczenia zawodowe na tym polu zdobywałam w firmie Miran zajmującej się produkcją ekskluzywnej bielizny nocnej. Uczestniczyłam w najważniejszych wydarzeniach branżowych oraz prezentowałam projektowane przeze mnie wzory na targach mody za granicą. Kolekcje te cieszyły się dużym zainteresowaniem i z powodzeniem zdobywały zagraniczne rynki zbytu. Miałam okazję zaprezentować swoje prace na targach: International de la Lingerie & Interfilier w Paryżu, Body Look w Lipsku, Federacyjnych Targach Towarów i Wyposażenia Tekstyliów i Przemysłu Lekkiego w Moskwie, Mode City w Lyonie. Wyroby firmy Miran dystrybuowane były wówczas głównie za pośrednictwem ekskluzywnych salonów sprzedaży zlokalizowanych w luksusowych butikach i galeriach handlowych Francji, Włoch, Niemiec, Austrii, Czech oraz krajów całego bloku wschodniego.

W 2003 roku w celu odświeżenia potencjału twórczego wzięłam udział w konkursie dla młodych projektantów bielizny Intima Art. Zaprojektowałam we współpracy z Moniką Izabelą Kostrzewą kolekcję „Faktury i struktury natury”, która znalazła się w gronie finalistów i została zaprezentowana podczas organizowanego przez Krajową Izbę Mody w Łodzi pokazu finałowego w Muzeum Włókiennictwa. Kolekcja ta zaprezentowana została również na pokazie w Teatrze im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu. Zachęcone pozytywnym odbiorem oraz możliwością zrealizowania kolejnej autorskiej kolekcji dzięki nawiązanej współpracy z firmą Gorsenia, postanowiłyśmy w roku 2004 ponownie wziąć udział w konkursie Intima Art. Przygotowałyśmy tym razem dwie kolekcje „Paradise” oraz „Sweet Dreams”. Podczas finałowego pokazu obie kolekcje zostały zauważone i docenione. Kolekcja „Sweet Dreams” otrzymała nagrodę dla Najlepszego Projektanta Bielizny od firmy Strima. Krajowa Izba Mody przyznała nam honorowe wyróżnienie, a praca została nagrodzona publikacją w kwartalniku moda.com.pl_ jesień 2004. Projekty obu kolekcji zaprezentowane zostały również w artykule Marzeny Czerwińskiej w kwartalniku „Modna Bielizna” pt. Projektantka, Aleksandra Wereszka.

W październiku tego samego roku zostałyśmy zaproszone do prezentacji obu kolekcji podczas Gali Mody jesień – zima 2004/2005 w Galerii Łódzkiej. Finalnie kolekcje te zostały zakupione przez firmę Aqadiva, wprowadzone do produkcji i zaprezentowane m.in. na targach bielizny Lyon Mode City we wrześniu 2005 roku. Po konkursie Intima Art otrzymałam propozycję pracy na stanowisku projektanta bielizny damskiej w rozwijanym przez firmę LPP S.A. dziale bielizny. Zakres odpowiedzialności zajmowanego stanowiska obejmował analizę trendów, oczekiwań klienta oraz potrzeb rynku odzieżowego w Polsce i Europie. Przygotowanie kolekcji dla marek Reserved, Henderson, Cropp, Promostars, wykonanie projektów oraz nadzór nad ich realizacją, współpracę z zespołami technologów i grafików oraz działami sprzedaży, kupna i visual merchandisingu. Byłam odpowiedzialna za przygotowanie koncepcji jednych z pierwszych kolekcji bielizny dla tych marek. Należałam do zespołu opracowującego pierwsze bazy konstrukcyjne stanowiące fundament dalszej współpracy z producentami z Dalekiego Wschodu. Wysokie wyniki sprzedaży projektowanych przeze mnie kolekcji oraz dynamiczny rozwój działu bielizny damskiej w tym okresie zainspirował właścicieli firmy LPP do zainwestowania w budowanie odrębnej marki bieliźnianej Esotiq, której koncepcję współtworzyłam. Byłam autorem trzech pierwszych linii kolekcji Women: Top Notch, Y&F Doli's House, Classic Beauty. Na podstawie przedstawianych rankingów sprzedaży dokonywałam analizy podejmowanych przez klientów decyzji zakupowych. Poza aspektem artystycznym ważny w tym procesie był również czynnik ekonomiczny, który w istotny sposób wpływał na możliwości realizacyjne projektowanych modeli. Dzięki tym doświadczeniom miałam okazję analizować rolę mechanizmów socjologicznych kształtujących społeczne gusta estetyczne.

Projektując dla marek, które swoje kolekcje dystrybuowały za pośrednictwem salonów firmowych, ważne było zwrócenie uwagi na szerokie spektrum oddziaływania produktu w kontekście spójnej prezentacji kolekcji. Taki system pracy opierał się w dużej mierze na umiejętności trafnego określenia kodu kolorystycznego adekwatnego do całości ekspozycji, opartego na kompozycji barwnych elementów druku. Założenie projektowe wymagało od projektanta utrzymania spójnej linii koncepcyjnej z pozostałymi działami projektowymi danej marki. Doświadczenie to pozwoliło mi sprawdzić się w pracy zespołowej oraz rozwinąć umiejętności komunikacyjne.

W 2006 roku założyłam własne studio projektowe Wera-Moda. W ramach prowadzonej działalności współpracowałam z wieloma firmami odzieżowymi realizującymi produkcję w województwie łódzkim. Między innymi w latach 2006 – 2009 realizowałam współpracę z grupą kapitałową Ferax, koordynując działania projektowe w zespole projektantów i technologów w Zakładach Przemysłu Dziewiarskiego Wola Sp. z o.o. oraz przygotowywałam modele kolekcji wyrobów dzianych dla marek Wola, Gatta, a także dla zagranicznych kontrahentów takich jak: Migros, John Lewis. Dystrybucja kolekcji prowadzona była na szeroką skalę zarówno na rynki krajowe, jak i zagraniczne. Równolegle współpracowałam z innymi firmami, realizując kolekcje będące wizytówkami firm na targach zagranicznych. Jedną z takich firm była Eurofala, dla której zaprojektowałam m.in. kolekcję strojów kąpielowych prezentowaną na targach Lyon Mode City 2006.

W kolejnych latach współpracowałam na etapie opracowywania pierwowzorów modeli odzieży z firmą Euro Trend, projektowałam oraz prototypowałam wzory damskich ubiorów dzianych między innymi dla marki Makalu. Ponadto współtworzyłam kolekcje ekskluzywnej bielizny nocnej dla firmy Coemi.

W trakcie całej mojej pracy zawodowej współpracowałam również z kilkoma mniejszymi firmami odzieżowymi. Zaprojektowałam w sumie blisko tysiąc wzorów, które zostały wdrożone do produkcji.

Firmy, w których miałam przyjemność pracować, różniły się od siebie strukturą dystrybucji, ich produkty trafiały do różnych grup klientów, co stawiało przede mną wciąż nowe wyzwania projektowe. To właśnie szerokie spektrum odbiorców pozwoliło mi poznać i zrozumieć specyfikę rynku mody.

Dziesięcioletnia praktyka zawodowa w obszarze przemysłowego projektowania ubioru oraz zdobyte w tym zakresie doświadczenie zaowocowało w 2010 roku pracą w Instytucie Architektury Tekstyliów na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej. Po wieloletnich doświadczeniach w branży odzieżowej otworzyła się przede mną nowa możliwość samorealizacji, zarówno jako wykładowcy mającego szansę dzielić się swoją wiedzą z młodym pokoleniem przyszłych projektantów, jak również jako artysty realizującego własne projekty naukowe służące rozwojowi przyszłych pokoleń.

Obszar moich zainteresowań naukowych skoncentrowany jest wokół bezpośredniej relacji ciało-ubiór oscylujący głównie wokół bielizny, która skrywana często pod powierzchnią odzieży wierzchniej modeluje nasze sylwetki, zabezpiecza i chroni intymne jej partie. Fascynacja tym zagadnieniem odnosi się w bezpośredni sposób do ciała, będącego barierą pomiędzy „wnętrzem” i „zewnątrzem”, emocjonalnością a racjonalnością. Ciało, które z jednej strony zajmuje obszar bardzo osobisty, pozwalający nam odczuwać najbardziej zmysłowe doświadczenia, z drugiej jest obiektem powszechnie dostępnym, widzianym i ocenianym od zewnątrz, zarówno przez samego siebie, jak również przez innych. Rozwiązywanie zagadnień wynikających z obszaru tych badań, stwarza mi możliwość skupienia się na odkrywaniu pewnej tajemnicy, ukazywaniu piękna lub brzydoty samego ciała jak również będących w bezpośredniej relacji z nim obiektów - ubiorów.

W 2011 roku zrealizowałam unikatową kolekcję ubioru „Obszary intymności”, która odnosiła się do emocjonalnej relacji ciało - ubiór. Poprzez zestawienie ostrej i dynamicznej w formie struktury powierzchni tkaniny unikatowej, z której została wykonana kolekcja w połączeniu z delikatną powierzchnią ciała, chciałam zwrócić uwagę na osobisty charakter tej relacji. W wyniku jej realizacji powstały obiekty z jednej strony delikatne, subtelne i efemeryczne, z drugiej prowokujące, pobudzające, ingerujące w bezpośredni sposób w ludzką cielesność. Mimo swej delikatnej i oszczędnej w proporcjach formie są wyjątkowo ekspansywne. Stanowią ochronę fizyczną jak i mentalną intymnych obszarów naszego ciała. Inspiracją artystyczną do powstania tej kolekcji stała się miniatura tkacka pt. „Transformacja 2”, zaprezentowana podczas 9 Ogólnopolskiej Wystawy Miniatury Tkackiej w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi (włączone do zbiorów CMW w Łodzi w roku 2011).

„Żyjemy w erze ciała czy tego chcemy czy nie. Ciało jest obiektem, którym się zachwycamy, ubieramy go, rozbieramy itd... Czasami staje się ono naszą obsesją, powodem do dumy i samozadowolenia, a niekiedy wstydu i niepewności. Rzadko kiedy jesteśmy w stosunku do niego obojętni, częściej sami siebie zmuszamy do zaakceptowania go takim jakim jest.”⁴

Agresywna i surowa forma struktur unikatowych materii, z której wykonana została kolekcja w kontakcie z delikatną powierzchnią ciała człowieka, w symboliczny sposób odnosi się do ekspansji świata mody na kształtowanie wizerunku własnej cielesności. Przedstawieniem tym chciałam zwrócić uwagę na zjawiska wynikające z problemów współczesnego świata kobiet w kontekście eskalacji konsumpcjonizmu, przekraczającego intymne obszary naszej przestrzeni emocjonalnej. Premierowy pokaz kolekcji odbył się podczas gali finałowej konkursu dla młodych projektantów „Camelo'wska Wizja Mody” w Łodzi (2011). Prezentowana była ponadto w Łódzkiej Piwnicy Artystycznej Przechowalnia podczas pokazu autorskiego „Obszary

⁴ M. Cebrić, L. Pokrywa, Piękno Ciała, Wydawnictwo Naukowe PWN, str. 9

Intymności” (2011) oraz podczas międzynarodowej konferencji „Perspektywy Współpracy Politechniki Łódzkiej z Ukraińskimi i Rosyjskimi Ośrodkami Naukowo-badawczymi”, Wydział OIZ PŁ, Łódź (2011).

Dzięki pracy na uczelni technicznej oraz przebywaniu w środowisku inżynierów włókienników, miałam okazję rozwijać zdobyte wcześniej praktyczne doświadczenia i umiejętności o kwestie czysto teoretyczne. Zaczęłam przywiązywać zdecydowanie większą wagę do zagadnień związanych z technologią w modzie. Przełożyło się to w bezpośredni sposób na jakość projektowanych przeze mnie produktów. Wiele ściśle technicznych obszarów, z którymi miałam okazję spotkać się po raz pierwszy podczas pracy w Instytucie, stanowiło dla mnie czysto abstrakcyjną przestrzeń, pozwalającą spojrzeć na te zagadnienia pod zupełnie innym kątem, czerpiąc z nich nowe inspiracje wykorzystywane w osobistym procesie twórczym. Dzięki poznawaniu nowych technologii postanowiłam realizować projekty oparte na płaszczyźnie emocjonalnych jak również funkcyjnych problemów współczesnych odbiorców.

W 2011 roku powstała również kolekcja wieczorowych ubiorów dzianych „Line & Shape” adresowana do kobiet z dysproporcją anatomiczną. Została zaprezentowana po raz pierwszy na międzynarodowej konferencji naukowej Imtex, odbywającej się w Willi Józefa Richtera w Łodzi.

Zainteresowanie problematyką oddziaływania na zdrowie poprzez ubiór, pojawiło się w mojej twórczości pod wpływem wieloletniej praktyki zawodowej w obszarze projektowania bielizny i odzieży sportowej. Doświadczenia te w połączeniu z codziennymi kontaktami zawodowymi ze środowiskiem naukowców z Wydziału Technologii Materiałowej i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej, zaowocowało potrzebą realizacji projektów łączących wizję artystyczną, z terapeutyczną funkcją ubioru, będącą odpowiedzią na realne potrzeby konkretnego użytkownika. Ze względu na specyfikę podjętych badań i konieczność poszerzenia wiedzy o aktualne potrzeby danej grupy społecznej nawiązałam kontakty ze środowiskiem medycznym, dzięki którym mogłam przeprowadzić badania dotyczące aktualnych potrzeb i oczekiwań związanych z projektowaną przez mnie odzieżą.

Zdobywanie wiedzy w tym zakresie oraz współpraca z firmami produkującymi bieliznę, skierowało mój obszar zainteresowań w kierunku bielizny kompresyjnej. W 2011 roku powstały pierwsze modele kolekcji ubiorów sportowych wykonanych w technologii seamless pod nazwą „Ter-Line”.

Efektem artystycznych doświadczeń na bazie technologii umożliwiającej realizację odzieży kompresyjnej, stała się kolekcja pod tytułem „Subiektywna rzeczywistość”, która została zaprezentowana w roku 2012 na wystawie pod tym samym tytułem w Galerii Politechniki Łódzkiej.

W roku 2013 w związku z przystąpieniem do projektu Transfer Strzałem w Dziesiątkę, w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, miałam okazję uczestniczyć w badaniach na temat nowych rozwiązań w zakresie projektowania bielizny w technologii seamless w firmie AJM w Konstancynie Łódzkim. Badania te dotyczyły wpływów graficznych układów kompozycyjnych na tworzenie bezszwowej formy konstrukcyjnej ubioru. Wyniki przemyśleń zaprezentowałam w formie wystawy „Silhouette Line” w The Turchin Center for the Visual Arts Office of Arts & Cultural Affairs, Appalachian State University, Boone, Stany Zjednoczone.

Poznając stopniowo możliwości technologii bezszwowej, pracowałam nad przygotowaniem w pełni profesjonalnej i zarazem komercyjnej linii bielizny termoaktywnej. W trakcie współpracy z firmą AJM, dzięki zdobytym tam doświadczeniom powstał pomysł na zrealizowanie autorskiej kompleksowej kolekcji dla kobiet w ciąży. Czerpiąc z wcześniejszych doświadczeń projektowych i artystycznych oraz osobistego doświadczenia matki trójki dzieci, podjęłam się przeprowadzenia pracy badawczej dotyczącej analizy dynamiki linii, jako elementu kształtującego sylwetkę i zbudowania na tej podstawie kolekcji ubiorów. Zaprojektowane przez mnie serie grafik, stanowiących podstawę projektów plastycznych poszczególnych modeli, przekładały się bezpośrednio na praktyczne zastosowanie, tworząc siatkę konstrukcyjną splotów dziewiarskich mających na celu wzmocnić, ustabilizować oraz podtrzymać określone partie ciała kobiety w tym wyjątkowym dla niej okresie życia. Bardzo ważnym dla mnie aspektem projektowym było opracowanie takiego systemu splotów, który dopasuje się do dynamicznego wzrostu masy ciała kobiety ciężarnej oraz zareaguje na intensywne zmiany proporcji zachodzące w jej organizmie w tym stanie. Był to rozbudowany projekt wymagający nowoczesnego zaplecza technologicznego, bardzo dużego zaangażowania oraz wiedzy z kilku obszarów nauki: sztuk plastycznych, technologii, medycyny. Wysokie wymagania technologiczne niezbędne do zrealizowania założonego celu, skłoniły mnie do nawiązania współpracy z firmą Gatta. Dzięki najnowocześniejszemu w Polsce zapleczu technologicznemu tej firmy udało się przeprowadzić zamierzony proces badawczy. W wyniku długotrwałych badań oraz wielu prób w roku 2014 ujrzała światło dzienne kolekcja „MC9”. Była to nowatorska propozycja składająca się z trzech linii ubiorów: sportowej, dziennej i okazjonalnej, wykonanych w technologii seamless. 19 marca 2014 roku jednogłośnie decyzją Rady Wydziału Tkaniny i Ubioru Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi uzyskałam tytuł doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, dyscyplinie sztuki projektowe.

Działalność artystyczna i naukowa z uwzględnieniem okresu po uzyskaniu stopnia doktora (2014–2023)

*„Zgłębiaj naukę, którą jest sztuką,
i sztukę, którą jest nauką”⁵*

Leonardo da Vinci

Potrzeba samorozwoju i podnoszenia kwalifikacji w obszarze sztuk plastycznych i projektowych, jak również realizowane badania na temat relacji sztuka a technologia, skłaniają mnie stale do poszerzania wiedzy i zdobywania kolejnych doświadczeń. Kontynuując pracę naukowo-artystyczną, byłam gotowa na podejmowanie nowych wyzwań. Od 2014 roku wnikliwie przyglądam się wewnętrznym strukturom tekstylnym, z których realizuję swoje projekty, poszukuję nowych rozwiązań artystycznych. Pracuję w oparciu o struktury wykonane zarówno z tworzyw sztucznych, jak i naturalnych, dzianin i tkanin. W obu tych przypadkach interesujące są dla mnie plastyczne aspekty wynikające z ich obróbki lub procesu technologicznego wyznaczającego pewne reguły i ograniczenia w dalszym postępowaniu z daną materią. Kontynuując współpracę z firmą AJM zdobywałam praktyczne doświadczenie w projektowaniu wyrobów dopasowanych, w których graficzna kompozycja plastyczna splotu wytycza konkretne granice konstrukcji gotowej formy użytkowej. Pracowałam nad realizacją bielizny „Optiline”, łączącej nowoczesną technologię z eleganckim wzornictwem. Moim celem było odpowiednie zaprojektowanie splotów nadających szykowny a jednocześnie sportowy charakter kolekcji. Zaproponowane przeze mnie rozwiązania stanowiły ekskluzywną ofertę handlową dla klientów marki Tervel, uprawiających ekstremalne dyscypliny sportu. Kolekcja została wykonana w bezszwowej dwuwarstwowej technologii seamles, której wewnętrzna wielowłókienkowa przędza polipropylenowa odpowiadała za szybkie odprowadzenie wilgoci na zewnątrz, a dodatkowo zmodyfikowana jonami srebra powierzchnia wyrobu zapewniała właściwości bakteriobójcze, poprawiające komfort użytkowania. Dodatkowo pracowałam również nad przygotowaniem kolekcji na indywidualne zamówienia maratończyków biorących udział w zawodach sportowych, realizując projekty z drukowanych termoaktywnych dzianin metrażowych.

Fascynujący mnie od lat dynamiczny rozwój technologii, wpływającej na możliwości realizacyjne koncepcji artystycznych projektów stwarza wciąż nowe pomysły i rozwiązania. Moje autorskie działania projektowe wynikające z doświadczenia w realizacji wzorowanych wyrobów dziewiarskich oraz bielizny seamles przedstawiałam na kilku konferencjach, sympozjach i wystawach w kraju oraz poza jego granicami. W 2014 w Centrum Promocji Mody ASP Łódź, zaprezentowałam całość kolekcji podczas wystawy indywidualnej „Aleksandra Wereszka MC9, Dynamika Linii Elementem Kształtującym Sylwetkę”, ekspozycji towarzyszył

⁵ <https://quotepark.com/pl/cytaty/417381-leonardo-da-vinci-zglebiaj-nauke-ktora-jest-sztuka-i-sztuke-ktora/>

przygotowany na tą okoliczność przez Michała Poniedziałkiego film „MC9 Dynamika Linii Elementem Kształującym Sylwetkę”. W 2016 roku poprowadziłam wykład dotyczący działań projektowych przy wykorzystaniu technologii seamless na Uniwersytecie Beira Interior, R. Marquês de Ávila e Bolama, 6201-001 Covilhã, Portugalia oraz zaprezentowałam efekty prac na wystawie „Aleksandra Wereszka MC9 Femininity” w The Wool Museum Of The University Of Beira Interior, Covilhã, Portugalia. W roku 2017 wygłosiłam referat „Ubranie jako symbol ewolucji” na międzynarodowej konferencji naukowej „Geneza nowoczesności – samoidentyfikacja w kulturze”, która odbyła się w ramach międzynarodowego pleneru tkaniny artystycznej „Etno kultura – realia współczesności” w Narodowym Muzeum Sztuki Ludowej Ziemi Huculskiej i Pokuci im. J. Kobryńskiego, Kołomyja, Ukraina (2017). Prace zaprezentowałam również podczas wystawy indywidualnej „Line form & color” oraz podczas referatu wygłoszonego w ramach konferencji naukowo-technicznej „Knitt Tech” w Ciechocinku (2017).

Pojedyncze prace przedstawiałam również na wystawach indywidualnych „Między linią a formą”, w Muzeum Narodowym im. Andrieja Szeptyckiego w Lwowie (2017) „Symulacja Form”, galeria Oda, Piotrków Tryb. (2017) oraz na wystawach zbiorowych: „Pierwsza Kochorta i inne”, Łódź (2015); „Ochrona-Funkcja, Estetyka”, Galeria ASP, Łódź, (2016): „Proces”, Filharmonia Łódzka, Łódź (2018)

Prezentacja prac miała również miejsce podczas krajowych konferencji: Urzędu Marszałkowskiego województwa łódzkiego, Nowoczesny Przemysł Włókienniczy i Mody (w tym wzornictwo), temat wystąpienia: „Nowe koncepcje w projektowaniu i technologii bielizny”, Międzynarodowe Targi Łódzkie, Łódź, (2015), oraz na międzynarodowej wystawie towarzyszącej konferencji „Mosty sztuki - struktury (nie) codzienności”, organizowanej przez Wydział Pedagogiczno-Artystyczny Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Kaliszu, w ramach którego wygłosiłam również referat pt. „Moda a technologia w projektowaniu” (2017).

Swoje autorskie rozwiązania i zastosowania nowych technologii w procesie projektowania ubiorów opisałam w artykułach naukowych: „Linia a forma ubioru, twórczość artystyczna i badania w obszarze form ubioru w kontekście pracy dydaktycznej”, opublikowany w monografii naukowej pt. „Analiza różnorodności. Aspekty formy i konstrukcji w działaniach artystycznych i wzorniczych”. (2017) ISBN 978-83-938839-4-3 (str.128–134); oraz „Granice dziedzin, projektowanie ubioru w kontekście rozwoju nowych technologii” w monografii wydanej przez Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu „Mosty sztuki struktury (nie) codzienności”. (2019) ISBN 978-83-62135-29-5 (str. 85–100).

Kwestie wynikające z przenikania się dziedzin nauki w kontekście kompetencji projektantów ubioru, zostały przeze mnie poruszone w artykule Perspectives and Innovations in the Teaching System at the Faculty of Material Technologies and Textile Design, Lodz University of Technology – a Concept of Combining the Education of Artists and Engineers (Perspektywy i innowacje w systemie nauczania na wydziale

Technologii Materiałowych i Włókiennictwa Politechniki Łódzkiej – koncepcja łączenia wykształcenia artystów i inżynierów), (2017), DOI: 10.5604/01.3001.0010.5383, którego byłam współautorem.

Doświadczenie z realizacji odpasowanych wyrobów dziewiarskich, stanowi ważny etap moich badań artystycznych. Angażujący wyobraźnię twórczy proces projektowy, realizowany na styku przestrzeni wirtualno-technologicznej przekształca wykreowany projekt graficzny w realną postać rzeczywistej formy ubioru. Kompilacja właściwego doboru materii tworzącej zadane struktury, sploty, formy, kształty, w połączeniu ze wskazanym przez projektanta chemicznym działaniem w zakresie wykańczalnictwa decyduje o ostatecznym kształcie każdego projektu.

Niezwykle ważnym aspektem moich autorskich koncepcji artystycznych pozostaje nadal zwrócenie uwagi na kwestie relacji emocjonalnej na płaszczyźnie człowiek–ubiór. Na podstawie wieloletnich doświadczeń w projektowaniu tak osobistej formy ubioru jaką jest bielizna oraz w kontekście moich osobistych odniesień do kobiecych przeżyć i doznań, powstają cykle prac prezentowane podczas wystaw indywidualnych.

W swojej twórczości odwołuję się często do zjawisk wynikających z „Widzenia ruchomego”⁶, Poprzez stosowanie różnych działań graficznych w tym szczególnie druku lentikularnego staram się nawiązać do zjawisk optycznych wpływających na indywidualny odbiór otaczającej mnie rzeczywistości. Akcentuję różnorodność interpretacji obserwowanych zjawisk, wyobrażeń, przeżyć i emocji. Pierwsze wykonane techniką druku lentikularnego określanego również jako „druk soczewkowy” prace z cyklu „Oczekiwanie” zostały zaprezentowane podczas wystawy indywidualnej „Podwójna Natura” w galerii Biblio Art. w Łodzi. Kolejny bardzo ważny dla mnie, rozbudowany cykl prac w tej technice to cykl Symulacja, który został zaprezentowany po raz pierwszy w Galerii Ośrodka Działań Artystycznych Oda w Piotrkowie Trybunalskim na wystawie pt. „Symulacja Form” (2017). Kolekcja ta jest efektem działań w dążeniu do uzyskania nowej wartości wizualnej oddającej osobistą refleksję na temat transformacji kobiecej sylwetki w różnych okresach życia kobiety.

W latach 2017 - 2018 powstały kolejne prace wykonane tą techniką. Podczas ich realizacji prowadziłam działania eksperymentalne polegające na odkształcaniu płaskiej powierzchni druku soczewkowego. Termoplastyczna deformacja, poprzez tworzenie nowych efektów wizualnych, prowokowała moją wyobraźnię. Fragmenty zdjęć w połączeniu z kontrastowymi zestawieniami kolorystycznymi poszczególnych warstw druku, tworzą optyczne zjawisko głębi oraz wzajemnego przenikania się poszczególnych elementów kompozycji. Działanie to prowokuje nowe pasmo skojarzeń i refleksji. Rozbudowane cykle omawianych prac zostały również zaprezentowane na wystawie indywidualnej „Zapis Geometria” (2019) w Galerii Biblio Art w Łodzi oraz na kilku wystawach zbiorowych: „Obecni 94”, galeria Konduktorownia,

⁶ W. Strzemiński, Teoria widzenia, muzeum Sztuki w Łodzi 2016, s. 233

Częstochowa (2017); „70-lecia PLSP w Częstochowie”, Galeria Jerzego Dudy Gracza, Częstochowa. (2018); „Proces”, Filharmonia Łódzka, Łódź (2018)

Większość realizowanych przeze mnie działań graficznych wynika z geometryzacji i multiplikacji elementów wykreślonych na podstawie analiz proporcji ludzkiego ciała. W wyniku emocjonalnego doboru form geometrycznych buduję kompozycje pobudzające moją wyobraźnię do tworzenia konkretnych kształtów projektowanych przeze mnie przyszłych form ubioru. W ten sposób powstały serie obiektów pt. „Zapis Geometria”, „Kobiecość”, „Oddanie”, „Lineanegre”, „Podwójna Natura”, „Change”.

W ostatnich latach zrealizowałam wspólne projekty i wystawy z takimi ośrodkami kultury, jak: Narodowa Akademia Sztuk Pięknych we Lwowie, Muzeum Etnograficzne w Łodzi, Muzeum Tkactwa i Kilimiarstwa w Glinianach, Narodowe Muzeum Sztuki w Lwowie, Narodowe Muzeum Etnograficzne w stolicy Mołdawii Kiszyniowie, Wool Museum of the University of Beira Interior w Covilhã, Muzeum Regionalne w Radomsku, Muzeum Przemysłu w Opatówku, Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Łódzki Dom Kultury oraz Poleski Ośrodek Sztuki w Łodzi.

Poruszane w ramach realizowanych wspólnie projektów zagadnienia oraz możliwość czerpania wiedzy z zakresu naturalnych technik wytwarzania wyrobów wzorniczych, otworzyło przede mną drogę do badań w kierunku zrównoważonego rozwoju oraz stworzyło perspektywę zgłębienia zagadnień w kwestii ekologii w modzie.

Szczególną rolę w tym obszarze odegrała Lwowska Narodowa Akademia Sztuk Pięknych. Z profesorami tej uczelni współpracuję w ramach zajęć na Politechnice Łódzkiej od 2014 roku. Pierwsze kontakty zainicjowane zostały podczas wspólnie prowadzonych zajęć z prof. Zenovią Tkanko, historykiem sztuki, profesorem Katedry Projektowania Ubioru.

W roku 2017 zostałam zaproszona przez prof. Zenovię Shulgę do międzynarodowego projektu etnograficzno-artystycznego „Perspektywa ekologiczna”, odbywającego się pod patronatem Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych oraz Narodowego Muzeum im. Andrzeja Szeptyckiego we Lwowie. W ramach tej współpracy uczestniczyłam w kilku wspólnych plenerach oraz kilkunastu wystawach i sympozjach naukowych. Zaangażowałam się w działania odrodzenia i zachowania tradycji ręcznego tkania kilimów oraz poszukiwania nowych sposobów ich wykorzystywania we współczesnym wzornictwie. Latem 2018 roku otrzymałam zaproszenie do udziału w międzynarodowym laboratorium kreatywnym w Mołdawii oraz do zaprezentowania swoich prac na indywidualnej wystawie „Ako modacje” w Muzeum Narodowym Etnografii i Historii Naturalnej w Kiszyniowie. Prezentacja ta wraz z doświadczeniami wynikającymi z uczestnictwa w sympozjum i wystawach zbiorowych, towarzyszących temu wydarzeniu, skłoniła mnie do osobistych przemyśleń i refleksji na temat roli tożsamości kulturowej w sztuce oraz badania i analizowania przestrzeni pomiędzy tradycją a postępem, historią a nowoczesnością. Zaprezentowane na wystawie grafiki wykonane w druku lenticularnym, stanowiły jednocześnie wizualizację graficzną

odnosząca się do prezentowanej na wystawie kolekcji ubioru. Kolekcja składa się z modułowych zestawów powstałych na bazie zunifikowanej formy jednego dwustronnego elementu o określonych proporcjach. Multiplikowanie tego elementu przy jednoczesnym wykonaniu go ze ściśle ograniczonej ilości surowców tworzyło serię spójnych stylistycznie propozycji użytkowych.

W celu poszukiwania odpowiedzi na kwestie techniczne wynikające z tradycyjnych technik realizacji odzieży odbyłam w 2019 roku staż we Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych. W ten sposób poszerzyłam wiedzę z zakresu naturalnych metod tkactwa i barwienia tekstylnych wyrobów włókienniczych. Zdobyte wówczas doświadczenie otworzyło mi kolejną możliwość realizacji koncepcji wykorzystujących potencjał dawnych i współczesnych rozwiązań technologicznych w ramach realizowanych przeze mnie projektów. W trakcie trwania stażu zaprezentowałam swoje prace na wystawie pod tytułem „Chance”, która miała miejsce w galerii Pory Roku w Lwowie.

W roku 2020 zostałam zaproszona do zaprezentowania swoich prac na indywidualnej wystawie w Narodowym Muzeum Sztuki w Lwowie. To wyróżnienie zainspirowało mnie do przygotowania ekspozycji zatytułowanej „Granice percepcji”. Zaprezentowane na wystawie geometryczne zestawienia płaszczyzn fotografii z gładką powierzchnią plamy barwnej, tworzą przestrzeń wyznaczając podziały płaszczyzny oraz kreślą granice ekspansywnej formy tkaniny drukowanej. Powstające wzory druku sugerują nowe rozwiązania konstrukcyjne przyszłych form ubioru.

Jeszcze tego samego roku zrealizowałam w manufakturze w Glinianach kilim wełniany pt. Akomodacja – kilim, wykonany tradycyjną techniką tkacką. Obiekt powstał na podstawie wrażeniowego, trójwymiarowego projektu wykonanego w technice grafiki soczewkowej. Zamierzonym efektem realizowanego eksperymentu było uzyskanie przestrzenności formy graficznej za pomocą tradycyjnej techniki tkackiej. Kilim wełniany wraz z serią grafik w druku lenticularnym został zaprezentowany podczas kilku międzynarodowych wystaw za granicą: „Ekologiczna Perspektywa-25”, Narodowe Muzeum Ukraińskiej Sztuki Ludowej w Kijowie (2021); „Gliniany klim. Rekonstrukcja, interpretacja, inspiracja”, Centrum Kultury i Sztuki „Lwowski Pałac Sztuki”, Lwów (2022); „Gliniański kilim. Rekonstrukcja, interpretacja, inspiracja, rewitalizacja”, Muzeum Historii i Historii Lokalnej – Zakład Tkactwa i Dywanów w Glinianach (2022).

W roku 2022 we współpracy z prof. Zenovią Shulhą zrealizowałam projekt kuratorski wystawy „Relacje. Kilim gliniański. Rekonstrukcja – interpretacja” w Galerii Biblio Art Politechniki Łódzkiej w dniach 19.10 – 18.11. 2022 r. W wydarzeniu wzięło udział 45 artystów z Polski, Ukrainy, Mołdawii i Szwajcarii. Celem projektu było zwrócenie uwagi na rolę tkaniny artystycznej we współczesnym wzornictwie na przykładzie kilimów utkanych w manufakturze w Glinianach. Duże zainteresowanie tą wystawą skłoniło mnie do organizacji kolejnej międzynarodowej wystawy, tym razem

w przestrzeni wystawienniczej miejskiej biblioteki publicznej „Memo” w Łodzi, pod tytułem „Konteksty. Kilim gliniański. Tkanina – ubiór”, na której zaprezentowane zostały prace nauczycieli akademickich kształcących w zakresie projektowania ubioru, którzy czerpią inspirację z tradycji dekoracyjnych tkanin artystycznych.

Eksperymentując w obszarze łączenia różnych technologii i surowców w celu uzyskania nowych wartości plastycznych opracowałam projekty kolekcji ubioru „Odrzucenie”, która stanowi kolejny etap moich poszukiwań, tym razem w obszarze metod wykorzystania surowców odnawialnych w kolekcji ubiorów sportowych. Koncepcja cyklu prac została zaprezentowana podczas wystawy „Od Kreacji do Rzeczy”, w Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku (2023)

Moja dotychczasowa praca projektowa to okres nieustannej samooceny wynikającej z potrzeby stałego rozwoju, w celu spełnienia określonych warunków niezbędnych do realizacji użytecznych społecznie produktów, kreujących nowe normy estetyczne.

OPIS PRAC ZGŁOSZONYCH JAKO OSIĄGNIĘCIE ARTYSTYCZNE W PRZEWODZIE HABILITACYJNYM

Zgodnie z wymogami formalnymi wskazuję cykle prac prezentowane na wystawie indywidualnej „**IMMERSJA. Grafika, konstrukcja a forma użytkowa**” (07.07- 09.08. 2023 r.) w galerii Muzeum Regionalnego im. Stanisława Sankowskiego w Radomsku: „IMMERSJA G.D.S” 2023, „IMMERSJA G.D.T” 2023, „IMMERSJA G.D.L” 2023, „IMMERSJA K.U.D.S” 2023, „IMMERSJA G.K.A” 2023, „IMMERSJA U.S” 2023, „IMMERSJA U.T” 2023 jako aspirujące do spełnienia wymogów określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2022 poz.574., z późn.zm.).

Prace zostały przedstawione w katalogu „IMMERSJA. Grafika, konstrukcja a forma użytkowa”, o numerze ISBN 978-83-944907-3-7, dołączonym do dokumentacji w formie załącznika nr 5.

IMMERSJA. Grafika, konstrukcja a forma użytkowa, to projekt naukowo-badawczy z zakresu sztuk plastycznych oraz projektowych, który powstał w wyniku doświadczeń na kilku polach aktywności artystycznej wynikających z szerokiego obszaru zainteresowań i poszukiwań twórczych. Projekt zawiera prace z obszaru grafiki, konstrukcji i ubioru, zakłada wykorzystanie technologii druku w celu uzyskania nowatorskich rozwiązań projektowych, stwarzających możliwość implementacji na ubiór metody rehabilitacji Kinesiology Taping.⁷

W trakcie pracy nad projektem koncentrowałam się na artystycznych aspektach wizualnych wynikających z czysto plastycznych układów kompozycyjnych, jak również z potrzeb użytkowych odbiorców, do których kieruję swoją kolekcję.

Jako doświadczony projektant, świadomy rangi społecznej wykonywanego zawodu w swojej pracy podkreślam praktyczny i użytkowy aspekt realizowanych projektów, stanowiący konkretną propozycję funkcjonalną, będącą odpowiedzią na aktualne potrzeby współczesnego użytkownika.

Poddane ocenie cykle prac tworzą wizualną dokumentację etapu realizacyjnego, wynikającego z przeprowadzonego procesu badawczego, powstałego w wyniku założeń projektowych kolekcji wspomagającej proces fizjoterapeutyczny. Efektem

⁷ <https://www.mp.pl/pacient/rehabilitacja/kinezyterapia/oddziaływanie-bierne/129369,kinesio-taping-kinesiotaping> Kinesio Taping® to metoda terapeutyczna, w której wykorzystuje się elastyczne plastry aplikowane na skórę pacjenta.

przeprowadzonych badań jest kolekcja ubioru IMMERSJA składająca się z dwóch linii asortymentu:

- odzieży sportowej IMMERSJA U.S
- bielizny terapeutycznej IMMERSJA U.T

Niezbędnym elementem do spełnienia założeń praktycznej funkcji (wspomagającej proces terapeutyczny) projektowanych modeli było opracowanie odpowiedniej graficznej koncepcji systemu aplikacji, które zostały przeze mnie zaprojektowane i wykonane w technologii druku termozgrzewalnego IMMERSJA G.D.T

W wyniku realizowanego procesu twórczego powstały serie prac przedstawione na wystawie **IMMERSJA. Grafika, konstrukcja a forma użytkowa** w formie:

- dzianin i tkanin drukowanych za pomocą technologii druku sublimacyjnego IMMERSJA G.D.S; IMMERSJA K.U.D.S
- grafik wykonanych w druku lentikularnym IMMERSJA G.D.L
- animacji cyfrowej, która prezentuje proces projektowania wzoru IMMERSJA G.K.A
- plansz prezentujących zdjęcia poszczególnych modeli kolekcji wykonanych w technologii druku UV

Ideę omawianego projektu przedstawiłam również na wystawie Immersja. Aleksandra Wereszka w Galerii Miejskiej Biblioteki Publicznej Memo w Łodzi. (01.09- 14.09.2023)

*„Moda i technologia wspólnie się przenikają
i znajdują nowe zastosowanie
dla tradycyjnych materiałów i technik.
Inspirując jednocześnie nowe rodzaje krawiectwa
i zastosowania nowych technologii w modzie”⁸.*

Iris van Herpen.

Pod pojęciem immersja kryje się pewien logicznie przemyślany ciąg zdarzeń plastyczno-funkcjonalnych, którego efektem jest kolekcja ubioru sportowego oraz bielizny o konkretnym przeznaczeniu użytkowym. Oddziaływanie tej kolekcji na doznania estetyczne i fizyczne odbiorców jest wynikiem przenikania się kilku dziedzin takich jak sztuka, technologia i medycyna, których fundamentem scalającym jest kompozycja plastyczna, umożliwiająca stworzenie spójnej propozycji użytkowej dla konkretnego odbiorcy.

⁸B. Quin, Fashion Futures, Iris van Herpen Studio XO, London, 2012, str. 11 (tłum. własne).

„W ramach moich działań artystycznych stosuję metodę badawczą polegającą na budowaniu na ekranie monitora, płaszczyzny eksperymentalnej do przeprowadzania prac porównawczych”⁹. Proces ten uznaję za bardzo ważny, ponieważ powstające w ten sposób abstrakcyjne układy graficzne pobudzają moją wyobraźnię i pozwalają mi spojrzeć na dany problem z innej perspektywy. Za pomocą wykreślanych na ekranie monitora cykli prac graficznych, buduję pewne wspólne wartości estetyczne. W działaniach tych przeprowadzam proces formowania kompozycji stanowiącej podstawę konstrukcji konkretnych form użytkowych.

Omawiane prace prezentują relacje wynikające z nakładających się na siebie i przenikających wzajemnie kształtów, konturów, linii. Przedstawiają one pewien zakres działań projektowych, rozpostarty pomiędzy surowymi geometrycznymi układami kompozycyjnymi a biologiczną formą kobiecej sylwetki.

Na etapie opracowywania prototypów, analizowałam kształty poszczególnych partii ludzkiego ciała, kształtowałam kompozycje graficzne, zależne od anatomii układu limfatycznego, krwionośnego i mięśniowego człowieka. Śledziłam przenikanie się wzajemne układów i wzorów, dynamicznie zmieniających się na powierzchni projektowanych form ubioru. Dzięki tym działaniom zaproponowane przeze mnie ułożenie druków zaburza rzeczywisty obraz sylwetki, wywołując optyczny efekt zmiany jej proporcji. Działania graficzne stwarzają możliwość analizowania sekwencji następujących po sobie obrazów. Moim zamierzeniem artystycznym było zbudowanie spójnej relacji wizualno-strukturalnej pomiędzy dwoma zastosowanymi technikami druku, którego kształty wykreślają konstrukcję oraz wpływają w bezpośredni sposób na ciało.

Obserwacja zmiany proporcji projektowanego wzoru, zachowanie wzajemnych rytmów oraz poszukiwanie współzależności poszczególnych elementów graficznych, wpływających na ostateczną formę konstrukcyjną, były dla mnie bardzo ważnym etapem prac nad kolekcją.

Dla podkreślenia pewnych nurtujących mnie zjawisk plastycznych użyłam technikę druku lentikularnego, dzięki której usiłuję wyeksponować wrażenie przenikania się form i kształtów oddziałujących na odbiorcę. Generowane w wyniku obserwacji prac zjawiska optyczne, wynikają z interpretacji widzianej rzeczywistości, odbieranej przez pryzmat percepcji konkretnego obserwatora. Poprzez te prace w symboliczny sposób nawiązuję do emocjonalnego odbioru własnej fizyczności, rozpatrywanej w kontekście relacji z okrywającą nasze ciało przestrzenną formą ubioru.

Konstruowane przeze mnie przestrzenie pomiędzy rytmicznie układającymi się poszczególnymi partiami kompozycji, zrodziły kolekcję prac IMMERSJA G.D.L.

⁹A. Wereszka, monografia wieloautorska, *Analiza różnorodności. Aspekty formy i konstrukcji w działaniach artystycznych i wzorniczych*, Politechnika Łódzka 2017, ISBN978-83-938839-4-3.

Występujące w pracach skupiska linii sugerują kształty, które w momencie przeniesienia na sylwetkę za pomocą techniki druku sublimacyjnego, dynamizują optycznie określone jej partie, eksponują je lub wyciszają.

Koncepcje graficzne przeniesione na stabilne bądź elastyczne surowce, zarówno tekstylne jak i nietekstylne, budują spójny wizualny przekaz. Linie przekształcają się w płaszczyzny, kreując kolejne zapowiedzi nowych rozwiązań projektowych. Powstają zjawiska przenikania oraz wizualnego przemieszczania się elementów kompozycji między sobą, potęgując efekt głębi oraz optycznego wnikania w strukturę surowca zapowiadając kolejne etapy ewolucji projektu.

Niezbędnym dla mnie aspektem pracy projektowej nad omawianą kolekcją było pogodzenie względów artystycznych i funkcjonalnych jak również opracowywanie na ich podstawie nowatorskich metod, wpływających na poprawę jakości życia i funkcjonowania użytkowników projektowanych przeze mnie produktów. Ważną dla mnie kwestią jest odniesienie się do aktualnych potrzeb odbiorców i zaproponowanie produktu będącego odpowiedzią na ich oczekiwania. Tym razem skupiłam się na potrzebach społecznych wynikających z dolegliwości powodowanych nieprawidłowym funkcjonowaniem układu limfatycznego i krwionośnego.

Zależało mi na znalezieniu odpowiedniego rozwiązania technologicznego, które pogodzi aspekty artystyczne i funkcjonalne kolekcji, a także pozwoli usprawnić przepływ limfy, niwelując obrzęki oraz poprawiając ukrwienie kończyn. Nawiązane w ostatnich latach kontakty z przedstawicielami środowisk medycznych, jak również stały kontakt zawodowy z inżynierami i technologami odzieży, pozwoliły mi zgłębiać wiedzę z zakresu anatomii i fizjoterapii oraz nowych technologii odzieżowych. Połączenie zdobytych doświadczeń zaowocowało projektem nowatorskiej kolekcji użytkowej o właściwościach wspomagających proces fizjoterapii manualnej oraz wzmacniających efekty ćwiczeń fizycznych.

Dzięki zastosowanym technologiom zaproponowałam oryginalne rozwiązanie użytkowe, umożliwiające przetransponowanie na ubiór fizjoterapeutycznej funkcji plastrów K- Taping.

Metoda fizjoterapeutyczna Kinesiology taping, nazywana również „metodą dynamicznego plastrowania”, cieszy się z roku na rok coraz większą popularnością. Bazuje ona na wykorzystaniu siły sprężystości i przyczepności odpowiednio opracowanego plastra, przyklejonego bezpośrednio do konkretnych miejsc na ciele człowieka. Jednorazowo przyklejona do skóry elastyczna taśma pod wpływem ruchu ciała pobudza receptory skóry. Taśma ta wykonana jest z bawełnianej struktury tkaney pokrytej odpowiednią warstwą kleju akrylowego. Posiada bardzo szerokie zastosowanie w celu podtrzymania efektu rehabilitacyjnego. Dzięki prawidłowej aplikacji dopasowanej do poszczególnych miejsc na ciele człowieka, powstaje system, który działa na powięź, mięśnie, stawy, układ nerwowy. System ten wynikający

z odpowiednio dobranej kompozycji plastra, poprawia kondycję naszego organizmu, poprzez pobudzenie zdolności do samo regeneracji.

Kwestią implementacji metody terapeutycznej K-Taping na ubiór przy wykorzystaniu nowych technologii odzieżowych zajmuję się od 2012 roku. Dzięki prowadzonym w tym zakresie badaniom wykonałam między innymi w roku 2014 kolekcję MC9, stanowiącą konkretną propozycję nowatorskich form użytkowych dla kobiet w ciąży. Aktualna kolekcja jest wynikiem moich wieloletnich doświadczeń w obszarze projektowania odzieży funkcyjnej. Została zrealizowana we własnym zakresie przy wsparciu zaplecza technologicznego nowoczesnych szwalni odzieżowych. Rozwiązanie moich autorskich poszukiwań znalazłam w połączeniu dwóch technologii druku: termotransferowego i sublimacyjnego, zastosowanych w odpowiednio zaprojektowanych formach ubioru wykonanych z termoaktywnej dzianiny metrażowej.

Rytmicznie ukształtowane na sylwetce linie druku sublimacyjnego wytyczają kluczowe dla osiągnięcia efektu terapeutycznego miejsca. Specjalnie opracowany system aplikacji aktywuje te miejsca poprzez wykorzystaną do tego celu technologię druku termozgrzewalnego. Każda wykonana w tej technologii aplikacja powstała na skutek modyfikacji powierzchni silikonowej folii termozgrzewalnej. Dzięki odpowiednio przygotowanemu projektowi graficznemu nastąpiła zmiana parametrów ciągliwości i elastyczności projektowanych aplikacji. Uzyskane zostały odpowiednie parametry fizyczne pobudzające układ limfatyczny i krwionośny. Dzięki zastosowanemu rozwiązaniu, osiągnięta została miejscowa stabilizacja powierzchni wyrobu dzianego. poprzez odpowiednie rozmieszczenie druku sublimacyjnego aplikacja ta nakierowana została na konkretne partie ciała. Lepkie właściwości silikonowej powierzchni aplikacji pozwalają poruszać i pobudzać bezpośrednio przylegające do niej partie skóry. Działanie to w połączeniu z odpowiednio dopasowaną formą ubioru oraz precyzyjnie dobranymi parametrami ciągliwości i elastyczności dzianiny dopasowanej do konkretnej konstrukcji ubioru, daje oczekiwany efekt wspomagający działanie terapeutyczne.

Zastosowanie tego rozwiązania wpływa na poszczególne partie ciała, powodując charakterystyczne dla metody K-Taping uniesienie wierzchniej warstwy skóry, co wywołuje działania aktywujące i pobudzające proces regeneracji organizmu.

Zaletą tego rozwiązania jest stosunkowo szybka możliwość personalizacji poszczególnych form ubioru, w zależności od wskazań fizjoterapeutycznych oraz możliwości wielokrotnego jej użycia w momencie nawracających dolegliwości. Ważną zaletą tego rozwiązania jest również możliwość dopasowania jej do indywidualnych potrzeb każdego użytkownika w zależności od wskazań i zaleceń fizjoterapeuty.

W swojej pracy bazowałam na przeprowadzonych konsultacjach społecznych w gronie osób korzystających z rehabilitacji z wykorzystaniem metod K-Taping oraz w środowisku medycznym osób praktykujących leczenie tą metodą.

W skład zaproponowanego przeze mnie asortymentu wchodzi: koszulki, topy, body (z kapturem i bez kaptura) oraz getry. Wszelkie modyfikacje form bazowych, polegające na regulacji długości oraz kształtu rękawów i nogawek, przesunięcie szwów, podporządkowane są funkcji i konkretnemu przeznaczeniu danej formy ubioru. Rękawy zarówno koszulek jak i body wykonane zostały w dwóch wersjach kroju.

W linii odzieży sportowej dominującą rolę wizualną odgrywa grafika uzyskana za pomocą druku sublimacyjnego, którego kształty mają za zadanie optycznie wysmuklić sylwetkę oraz nadać jej nowoczesny i sportowy charakter. Zastosowany gradient podkreśla grę światła oraz artystyczno-technologiczny charakter projektów. Zewnętrzne strony ubiorów pokryte zostały drukiem sublimacyjnym, zaś od wewnętrznej strony w miejscu oddziaływania na konkretne partie ciała zastosowany został druk termotransferowy.

Linia bielizniana kolekcji wykonana jest z gładkiej dzianiny metrażowej, której wewnętrzna powierzchnia zmodyfikowana została aplikacją wykonaną w technice druku termozgrzewalnego. Dla podniesienia walorów estetycznych w kilku modelach zewnętrzna strona ubioru została wzbogacona o druk holograficzny, przypominający kształtem wzór aplikacji termozgrzewalnej.

Dzięki odpowiednio dobranej jakości surowca oraz precyzyjnie opracowanej konstrukcji, zredukowałam do niezbędnego minimum ilość przeszyci co stanowi bardzo ważny aspekt funkcjonalny proponowanego rozwiązania.

Kolekcja ma charakter kapsułowy, poszczególne elementy można łączyć ze sobą w zależności od wskazania. Ze względu na użyty do jej wytworzenia surowiec poszczególne asortymenty ubioru mogą pełnić funkcję zarówno bielizny, jak i również odzieży treningowej. Zastosowana kolorystyka oraz odpowiednio zaprojektowany wzór, wpisujący się w aktualne tendencje mody, pozwalają na wykorzystanie poszczególnych modeli kolekcji jako propozycji ubioru całodziennego dającego się z powodzeniem zestawiać i eksponować.

Potencjał wdrożeniowy tego rozwiązania zyskuje na znaczeniu ze względu na propagowaną w ostatnich latach promocję zdrowego trybu życia. Zaproponowane przeze mnie rozwiązanie pozwala łączyć różne funkcje ubioru, stanowiąc nowatorskie rozwiązanie stylistyczne będące odpowiedzią na aktualne potrzeby współczesnych odbiorców.

Poszczególne etapy prac nad kolekcją kończyły serie prób i testów proponowanych rozwiązań. Precyzyjnej analizie zostały poddane decyzje o doborze struktury, formy i kolorystyki. Wykonywane były testy użyteczności i funkcjonalności w różnych warunkach. Wyroby nadają się do częstego prania co zapewnia im dużą funkcjonalność.

Przesłaniem zaprojektowanej kolekcji było podkreślenie roli i znaczenia aktywności fizycznej dla poprawy jakości naszego zdrowia. Poprzez prezentowaną kolekcję staram się zwrócić uwagę na rolę układu chłonnego w naszym organizmie, jego wielopłaszczyznowe znaczenie dla poprawy naszego codziennego funkcjonowania. Swoją pracą, pragnę również zwrócić uwagę na społeczną funkcję sztuki, wykorzystującą zaplecze nowych technologii. Transponowanie w procesie realizacji kolekcji określonych technologii na formę ubioru stwarza możliwości łatwego standaryzowania i personalizowania wyrobu w zależności od typu i proporcji sylwetki.

Innowacyjność projektu:

- nowatorskie zastosowanie aplikacji termozgrzewalnej od wewnętrznej strony ubioru w celu pobudzenia rehabilitacji organizmu
- opracowanie nowatorskich rozwiązań konstrukcyjnych poszczególnych typów aplikacji dopasowanej do konkretnego działania terapeutycznego
- nowatorskie rozwiązanie konstrukcyjne dwóch rodzajów kaptura dopasowanego do szyi oraz twarzy, umożliwiające zastosowanie w tych partiach opracowanego systemu aplikacji
- nowatorskie zastosowanie połączenia dwóch rodzajów druku, w którym jeden poprzez swą wartość wizualną, wytycza kluczowe dla osiągnięcia efektu terapeutycznego miejsca, drugi zaś spełnia funkcję czysto terapeutyczną.

Projektowana przeze mnie kolekcja ubioru posiada szeroką skalę możliwości praktycznego zastosowania, zarówno u osób czynnie uprawiających ćwiczenia fizyczne w celu podtrzymania ich efektu, jak również w grupie pacjentów poddanych procesowi rehabilitacji z wykorzystaniem metody K-Tapingu.

Koncepcje projektowe oraz warunki komercjalizacji kolekcji konsultowałam także z producentami i dystrybutorami odzieży rehabilitacyjnej i sportowej.

Potencjał wdrożeniowy kolekcji ubioru konsultowałam z firmą MDH Łódź, liderem w branży odzieży terapeutycznej, realizującym rozwiązania medyczne z zakresu ortopedii i rehabilitacji, specjalizującym się w usprawnianiu dysfunkcji narządu ruchu. Kolekcja Immersja posiada wiele walorów użytkowych, obecnie trwają prace nad jej komercjalizacją. Po okresie wieloletnich prób i doświadczeń stworzyłam kolekcję odzieży, która spełniła moje oczekiwania. Jest gotową do wprowadzenia do produkcji, oryginalną, pierwszą tego typu w Polsce kolekcją odzieży.

Kolekcja została sfotografowana, przedstawiona dodatkowo na wystawie w formie plansz tworzących dynamiczną ekspozycję elementów graficznej kompozycji. Precyzyjny proces wykreślenia poszczególnych etapów projektowych, konkretnych modeli kolekcji, został zobrazowany za pomocą krótkiej animacji oraz serii tkanin drukowanych. Przygotowana w ten sposób forma prezentacji dokumentuje plastyczny etap procesu powstawania wybranych modeli z mojej kolekcji Immersja.

Profesor dr hab. inż. Marek Snycerski jako inżynier włókiennik w podsumowaniu wystawy *Immersja Grafika Konstrukcja a Forma Użytkowa* napisał: „Wystawa prac Pani dr Aleksandry Wereszki p.t. *Immersja, grafika i konstrukcja a forma użytkowa* w Galerii Muzeum Regionalnego im. Stanisława Sankowskiego w Radomsku to dla mnie przeżycie nie tylko artystyczne, ale także satysfakcja z dokonań projektowych Autorki o nowatorskim charakterze inżynierskim. Tę trzyczęściową ekspozycję wyróżnia głęboka dojrzałość analizy i syntezy poznania, umiejętnie wkomponowana w działania artystyczne. Aleksandra Wereszka to współczesny artysta – projektant, precyzyjny analityk, który na potrzeby własnej twórczości artystycznej aktywnie dąży do poznania obszarów pozornie odległych od sztuki, nawet gdy uznamy, że jest to sztuka użytkowa. Jej twórczość służy odbiorcy wielokierunkowo; daje satysfakcje w odbiorze, fizycznie uzdrawia ciało, a także ducha, gdyż aspekt artystyczny bezpośrednio działa na przestrzeń emocjonalną użytkownika ubioru...”¹⁰

„W kolekcji »Immersja« ubiór sportowy/ bielizna staje się ochronną barierą, wspomagającą witalne funkcje ciała. Sytuuje się pomiędzy światem sztuki czystej, symbolu, a produktem – współczesnym lub nawet futurystycznym. Jego podstawową funkcją jest pobudzanie układu limfatycznego, na podstawie teorii rehabilitacji metodą kinesiologii taping. Wartość użytkowa i terapeutyczna osiągnięta została dzięki wykorzystaniu nowoczesnych materiałów i technologii. Graficzne wzory, przyporządkowane anatomicznej budowie układu mięśniowo-limfatycznego, stały się wyznacznikiem decyzji podejmowanych przez autorkę w zakresie form konstrukcyjnych, opracowanych na indywidualne potrzeby poszczególnych odbiorców. Idea, forma plastyczna i aspekt technologiczny łączą się tu w harmonijną całość, przedmioty artystyczne i symboliczne zyskują status użytkowy. Twórczość Aleksandry Wereszki to płaszczyzna przenikania sztuki czystej i użytkowej, wielu mediów i technik. Ubiór, grafika, tkanina i media cyfrowe wzajemnie się uzupełniają, wprowadzając różnorodne perspektywy, możliwości i środki wyrazu, a zarazem budują spójny obraz świata artystki. Wspólnym mianownikiem jest poszukiwanie relacji między czystą formą linii, płaszczyzny, a ludzkim, czy częściej kobiecym, ciałem – ruchem, gestem, emocjami. [...] Ta różnorodność jest wyrazem nowoczesnego spojrzenia na rolę artysty/projektanta, potrzeby eksplorowania wielu ścieżek, które jednak ostatecznie łączą się, będąc przejawami jednej wspólnej drogi i postawy twórczej.”¹¹ Napisała dr Katarzyna Zimna w tekście krytycznym do katalogu wystawy *Immersja. Grafika Konstrukcja a Forma Użytkowa*.

Roman Jaciv doktor nauk historycznych, profesor Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuk Pięknych, w recenzji wystawy *IMMERSJA. Grafika Konstrukcja a forma użytkowa* napisał: „(...) Na obecnym etapie rozwoju autorskiej koncepcji twórczej

¹⁰ M. Snycerski, *księga pamiątkowa z wystawy Immersja Grafika Konstrukcja a Forma Użytkowa (02.08.2023 r.)*

¹¹ K. Zimna w tekście krytycznym do katalogu wystawy *Immersja. Grafika Konstrukcja a Forma Użytkowa (22.06.2023 r.)*

Aleksandra Wereszka buduje logicznie określony system powiązań między grafiką, konstrukcją i funkcjonalną formą odzieży. Wyniki te są osiągnięte poprzez konsekwentne eksperymenty formalistyczne i podejmowane wysiłki w celu zbadania cech artystycznych i technologicznych zagadnień. Każdy nowatorski pomysł wzmacniany jest praktyką, a także jego teoretycznym uzasadnieniem. Udział w projektach wystawienniczych oraz pokazach indywidualnych, stanowi pewien etap eksploracji przez autorkę nowych możliwości formalnych i materiałowych. (...). Zainteresowanie optyczno-fizyczną naturą zanurzenia i akomodacji otworzyło przed Aleksandrą Wereszką nową przestrzeń twórczych eksperymentów. Swoje główne wysiłki skupiła na ich wykorzystaniu w nowoczesnych formach użytkowych (...).¹².

¹² R. Jaciv, Aleksandra Wereszka, Immersja – Konteksty I Interakcje, recenzja z wystawy Immersja Grafika Konstrukcja A forma Użytkowa, Radomsko, 2023,

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzujące naukę lub sztukę

„Z definicji terminu „studiowanie” wynika (Wróblewska, 2017), iż wymaga ono od studenta wysiłku, jakim jest zaangażowanie w badanie, poznawanie przedmiotu, czyli pewnego wycinka rzeczywistości ściśle związanego ze zdobywanymi podczas studiowania kwalifikacjami, kompetencjami, które są wymagane w przyszłym zawodzie, i za które student powinien być w pełni odpowiedzialny”¹³

Działalność dydaktyczna to obszar, którym zajmuję się od 2010 roku, od kiedy rozpoczęłam pracę w Instytucie Architektury Tekstyliów na Wydziale Technologii Materiałowej i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej.

Jako projektantka z wieloletnim doświadczeniem zawodowym, mogłam dzielić się ze studentami swoją wiedzą oraz rozwijać nowo powstały kierunek Wzornictwo na Politechnice Łódzkiej. Debiutując w roli nauczyciela akademickiego, miałam okazję czerpać wiedzę z bogatych doświadczeń prof. Andrzeja Nawrota. Wspólnie z dr inż. Magdaleną Owczarek realizowałam opracowany przez profesora program kształcenia studentów, który stał się fundamentem do dalszego rozwoju specjalności Architektura Ubioru.

Od samego początku prowadzę zajęcia dydaktyczne z projektowania ubioru, rysunku żurnalowego, fotografii oraz stylizacji kolekcji. Przekazuję młodemu pokoleniu projektantów wiedzę, wynikającą z mojego wieloletniego doświadczenia projektowego, aktualizując ją w ramach realizowanych projektów współpracy z sektorem przedsiębiorstw odzieżowych.

Uważam, iż poza posiadaną wiedzą teoretyczną, bardzo ważnym aspektem, na który należy zwracać uwagę w trakcie studiów jest zdobywanie wiedzy praktycznej. W ramach prowadzonych zajęć staram się stwarzać studentom warunki do praktycznego wykorzystania zdobytej przez nich wiedzy. Nawiązuję w związku z tym współpracę z przemysłem tak, aby moi uczniowie mieli okazje jeszcze w trakcie studiów skonfrontować swoje wyobrażenia z konkretnymi realiami pracy w tym zawodzie.

Staram się podnosić swoje kompetencje dydaktyczne, uczestnicząc w wielu kursach i szkoleniach oraz biorąc aktywny udział w życiu społecznym i organizacyjnym uczelni.

W 2015 roku na bazie swoich wcześniejszych zawodowych doświadczeń, opracowałam autorski program zajęć i rozpoczęłam realizację kształcenia we współpracy z firmami odzieżowymi w ramach przedmiotu **Projektowanie dla Korporacji** II st., Program ten oparty został na wspólnej wymianie doświadczeń praktycznych i naukowych w zakresie aktualnych metod projektowania ubioru.

¹³ A. Karpińska, W. Wróblewska Czasopismo pedagogika Szkoły Wyższej, Proces studiowania znaczącym komponentem jakości kształcenia w szkole wyższej, DOI: 10.18276/psw.2018.2-10, Str. 105

Współpraca ta była realizowana z Redan S.A. oraz Monnari Trade S.A., dwoma największymi firmami odzieżowymi w Łodzi. W ramach projektu prowadzone były zajęcia dydaktyczne, wykłady i szkolenia, podnoszące praktyczne kompetencje studentów zgodnie z aktualnymi oczekiwaniami rynku pracy. Wyróżnieni w każdej edycji projektu studenci otrzymywali możliwość skorzystania z płatnego stażu w firmie. Wielu znalazło stałe zatrudnienie i szanse rozwoju zawodowego w branży mody (2015 – 2019 współpraca mgr Katarzyna Kędzia). Projekt ten cieszy się dużym zainteresowaniem wśród studentów i ich przyszłych pracodawców.

W 2018 roku zorganizowałam na wydziale pierwszą profesjonalną galę dyplomową, pozwalającą zaprezentować prace naszych dyplomantów na profesjonalnym pokazie podczas premierowej edycji wydarzenia Politechnika Fashion Show. Wydarzenie to towarzyszyło międzynarodowemu konkursowi Łódź Young Fashion 2018.

Zdobyte przeze mnie doświadczenia w ramach zajęć z Projektowania dla Korporacji oraz pozyskane kontakty z przemysłem w ramach działań organizacyjnych, stały się podstawą do opracowania w roku 2018, nowatorskiego programu kształcenia Studiów Dualnych „Wzornictwo Praktyczne na Politechnice Łódzkiej - Studia II stopnia 2019-2021”, którego byłam współautorem. Projekt został zrealizowany z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej.

W roku 2019 powierzono mi funkcję koordynatora tego projektu na lata 2019 – 2021 (kierownik projektu dr hab. Marcin Barburski)

W ramach realizowanych zadań:

- prowadziłam opiekę merytoryczną nad grupą 15 studentów, podczas realizacji zajęć z zakresu projektowania i konstrukcji ubioru
- pełniłam funkcję opiekuna praktyk i staży (współpraca z 40 firmami)
- pełniłam opiekę merytoryczną podczas wizyt studyjnych (współudział dr hab. Marcin Barburski, mgr Agata Poniecka)
- organizowałam gale dyplomową oraz koordynowałam i współtworzyłam materiały video z pokazów (współudział Agencja Golden Models, Bielik Studio, dr Marta Miaskowska)
- organizowałam wystawę prac dyplomowych w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi
- byłam kuratorem wystawy prac dyplomowych w Łódzkim Domu Kultury (współudział dr Andrzej Foder)
- w ramach tego projektu przewodniczyłam opracowaniu redakcyjnemu katalogu, Wzornictwo Praktyczne na Politechnice Łódzkiej – Studia II stopnia 2019–2021, ISBN 978-83-66287-99-0 (współudział dr Anna Szumigaj-Badziak)
- organizowałam wizyty studyjne w zakładach przemysłowych oraz współorganizowałam cykle szkoleń i wykładów jak również wyjazdy na targi do Poznania i Paryża (współudział dr hab. Marcin Barburski, mgr. Agata Poniecka)

W latach 2019 - 2023 objęłam funkcję koordynatora projektu Politechnika Fashion Show (kierownik projektu JM Rektor Politechniki Łódzkiej) realizowanego w ramach Zintegrowanego Programu Politechniki Łódzkiej na rzecz rozwoju regionu łódzkiego, Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój. Do moich zadań należało:

- opieka merytoryczna nad trzema 15-osobowymi grupami studentów, podczas realizacji zajęć z zakresu projektowania i prezentacji kolekcji ubioru
- organizacja trzech gal dyplomowych oraz nadzór nad realizacją materiałów video z pokazów, sesji zdjęciowych, materiałów graficznych, katalogów i plakatów

Organizowane w ramach tego projektu pokazy ze względu na pandemię Covid-19 odbywały się w formie multimedialnej i były pionierskimi przedsięwzięciami tego typu w Polsce, wymagającymi ogromnego wysiłku i zaangażowania organizacyjnego. Powstały kolejno: Politechnika Fashion Show (Monopolis 2019); Politechnika Fashion Show wiosna/lato (Ogrody Geyera 2022); Politechnika Fashion Show jesień/ zima (Hampton by Hilton Łódź 2022). W sumie w trakcie trzech edycji powstało 45 filmów prezentujących poszczególnych projektantów oraz trzy filmy podsumowujące każdą z edycji projektu, ponadto kilka mniejszych materiałów reklamowych zapowiadających każdą z edycji.

W ramach realizacji projektu przewodniczyłam również zespołowi redakcyjnemu publikacji towarzyszącej wystawom oraz byłam autorem tekstów do katalogów z zakresu sztuk plastycznych o numerach ISBN 978-83-66287-86-0, ISBN 978-83-66741-60-0, ISBN 978-83-66741-60-0

Byłam również kuratorem wystaw prac dyplomowych w galeriach: Jutro, galerii Memo oraz Galerii Politechnika gmach Alchemium.

[https://www.youtube.com/watch?v=hit2PNBdQ64&ab_channel=PolitechnikaFashion Show](https://www.youtube.com/watch?v=hit2PNBdQ64&ab_channel=PolitechnikaFashionShow)

W 2018 roku nawiązałam współpracę z firmą Marilyn i opracowałam projekt podnoszenia kompetencji zawodowych studentów w ramach, którego zrealizowałam cykl zajęć studyjnych oraz konkurs na projekt skarpet oraz bielizny nocnej dla tej marki.

W roku 2020 rozpoczęłam realizację autorskiego programu kształcenia dla przedmiotu obieralnego Smart Fashion, w ramach którego wprowadzam studentów w świat wiedzy z zakresu nowych technologii odzieżowych wykorzystywanych w projektowaniu.

W tym samym roku realizowałam wspólnie z zespołem wykładowców specjalizacji Architektura Ubioru (dr Magdalena Owczarek, dr Andrzej Foder) projekt współpracy z Polską Agencją Inwestycji i Handlu oraz Urzędem Marszałkowskim Województwa Łódzkiego, polegający na zaprojektowaniu stroju dla obsługi pawilonu polskiego na targach EXPO DUBAJ 2020. Projekt konkursu swoim zasięgiem obejmował wszystkich studentów naszej specjalizacji. Prace finalistki Barbary Florczyk zostały odszyte i praktycznie wykorzystane w czasie trwania całego targów.

W roku 2023 podjęłam współpracę z firmą Taka Para w ramach zajęć II stopnia kierunku Wzornictwo, przedmiotu Struktury Dziane. Zakres projektu obejmował przygotowanie i realizację autorskich zajęć dydaktycznych podnoszących kompetencje praktyczne z zakresu realizacji wyrobów dzianych na szydełkarkach cylindrycznych (współpraca prof. dr hab. Zbigniew Mikołajczyk).

W latach 2014-2018 pełniłam opiekę merytoryczną w ramach programu Erasmus, nad studentami z takich ośrodków naukowych jak: Clavero, Escola D'art. i Superior de Disseny de les Illes Balears, 07012 Palma, Hiszpania, University of West Bohemia, 301 00 Pilsen, Czechy, Rua Largo Euclides Jose Fernandes, 5000-104 Vila Real, Portugalia.

Realizowałam projekty współpracy WTM i WT z instytucjami rządowymi oraz instytucjami kultury: EC1 Łódź Miasto Kultury (2016), Łódź Young Fashion - Gala Politechnika Fashion Show (2018), Open Hair Festiwal (2022, 2023),

W latach 2019 - 2023 prowadziłam warsztaty w ramach projektu „Lokomotywą po wiedzę” realizowane z Łódzkim Domem Kultury, których ukierunkowanie merytoryczne polegało na stworzeniu pokazu mody ekologicznej. W trakcie realizowanych warsztatów, wykorzystane zostały materiały z recyklingu i upcyklingu do wykonania ekologicznych strojów prezentowanych podczas zrealizowanego przez uczestników pokazu <https://www.ldk.lodz.pl/projekty-t4/lokomotywa-po-wiedze-t16>

W roku akademickim 2016/2017 współpracowałam z Wydziałem Form Przemysłowych Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie jako konsultant w Katedrze Przestrzeni i Barwy. Służyłam merytorycznym wsparciem m.in. podczas projektu odzieży sportowej dla kobiet w ciąży, który został zaprojektowany przez Agnieszkę Król i Agnieszkę Dudzińską. Projekt został wyróżniony podczas wystawy projektów studenckich w Czerkasach na Litwie a od 19.01.2023 – 21.01.2024 jest prezentowany na wystawie „Moda i sport”, zorganizowanej przez Muzeum Narodowe w Krakowie.

W roku 2019 realizowałam projekt współpracy z Lwowską Narodową Akademią Sztuki w zakresie prowadzenia zajęć z projektowania i realizacji ubioru przy wykorzystaniu tradycyjnych technik tkackich. Projekt nosił tytuł Eko Etno Art i zakończony został prezentacją prac podczas wystawy „Natura Rzeczy, Eko czy Ego”, która miała miejsce w Lwowskim Pałacu Sztuki.

W 2021 roku zorganizowałam i poprowadziłam kurs dokształcający „Od trendów mody do koncepcji kolekcji”, skierowany dla uczniów technikum odzieżowego Zespołu Szkół Przemysłu Mody i Reklamy im. W.S. Reymonta z Częstochowy.

Od początku działalności dydaktycznej na Politechnice Łódzkiej nieodłącznym elementem mojej pracy, było organizowanie cyklicznych wydarzeń prezentujących dorobek studentów w ramach pokazów mody, konferencji, imprez plenerowych. Opracowywałam koncepcje pokazów, koordynowałam prace nad realizacją prezentowanych modeli. Nadzorowałam proces realizacji następujących wydarzeń:

Pokaz Mody, Galeria Biblio Art (2010), pokaz Pasaże Sztuki, Pasaż Schillera, Łódź(2010), Camelowska Wizja Mody, sala kinowa Dyskusyjnego Klubu Filmowego PŁ (2011–2013), pokaz towarzyszący Międzynarodowej Konferencji Współpracy PŁ z Ukraińskimi i Rosyjskimi Ośrodkami Naukowo-Badawczymi, WOIZ PŁ (2011), pokaz towarzyszący XI Międzynarodowej Konferencji Imtex (2011), willa Józefa Richtera, Łódź, pokaz towarzyszący Ogólnopolskiej Konferencji Dziekanatów Uczelni Wyższych, Pałac Herbsta, Łódź (2014), pokaz towarzyszący IV Konferencji Bibliotekarzy Arboretum, Rogów (2014), pokaz towarzyszący konferencji Clotech, DKF (2015), pokaz na Pikniku Politechniki Łódzkiej (2015), pokaz podczas wydarzenia Dziewczyny na Politechniki. Moda konstrukcja, rytm, natura, DKF PŁ (2010-2015), Gala Miss Politechniki Łódzkiej, DKF (2015); Mobility Week, CIT PŁ (2016), Uroczystości Jubileuszowe 70-lecia Politechniki Łódzkiej (2015), pokazy towarzyszące Ogólnopolskiemu Seminarium Studenckiemu Textil (2011–2023), pokazy towarzyszące Festiwalowi Nauki Techniki i Sztuki w Łodzi (2011–2023), pokazy podczas pikników naukowych PŁ (2011–2023).

W latach 2010–2023 brałam udział w realizacji wystaw studenckich prac semestralnych i dyplomowych: wystawa prac studentów kierunku Wzornictwo, Galeria Biblio Art (2010), Toskania – poplenerowa wystawa prac studentów i wykładowców (2011), Impresje z Toskanii – wystawa poplenerowa (2012), Toskania/Prowansja IAT – wystawa poplenerowa (2012), wystawa prac semestralnych studentów Architektury Ubioru podczas Konkursów Camelowska Wizja Mody DKF PŁ (2011–2013), Spektrum, galeria Antresola, Włocławek (2015), Forma, struktura, komunikat, galeria Immaginarium (2016–2017), Mistrz uczeń, Lwów, Ukraina (2017), Natura Rzeczy, Eko czy Ego, Lwowski Pałac Sztuki, Lwów, Ukraina (2019), Płaszczyna porozumienia, galeria Jutro (2021), Koncept i kreatywność, Galeria Jutro (2022), Pierwszy Krok, galeria Jutro (2023), galeria Mediateki Memo (2022), Ubiór Dyplomy, Memo (2022).

Współpracowałam z organizatorami targów i wydarzeń kulturalnych w ramach organizacji stoisk oraz prezentacji studenckich pokazów mody: ekspozycja prac studentów podczas Fashion Week (2012); Festiwal Paradise in the City, Gala na otwarcie Światowych Dni Młodzieży w Łodzi, Międzynarodowe Targi Łódzkie (2016); Ptak Expo Nadarzyn / Rzgów (2016–2019).

W ramach Realizowanych na Politechnice Projektów Edukacyjnych finansowanych ze środków Unii Europejskiej w latach (2010-2014) prowadziłam zajęcia z malarstwa i rysunku oraz byłam trzykrotnym opiekunem studenckich plenerów artystycznych we Francji, Włoszech i Hiszpanii.

W 2019 roku, prowadziłam zajęcia „Design Thinking w projektowaniu produktu”, w ramach projektu Zintegrowany Program Politechniki Łódzkiej współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego. Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój na lata 2014-2020, nr wniosku POWR.03.05.00-00-Z051/17. Oś priorytetowa III Szkolnictwo wyższe dla gospodarki i rozwoju. Działania 3.5. Kompleksowe programy szkół wyższych.

Przez lata pracy na Politechnice Łódzkiej byłam promotorem 55 prac licencjackich oraz 8 prac magisterskich na kierunkach Wzornictwo oraz na kierunkach Inżynieria Wzornictwa Przemysłowego i Włókiennictwo. W tym semestrze sprawuję opiekę nad kolejnymi 8 pracami licencjackimi oraz 2 pracami magisterskimi.

Studenci realizujący prace dyplomowe pod moim kierunkiem, odnoszą sukcesy zawodowe, realizując się w pracy projektanta ubioru co stanowi dla mnie ogromną satysfakcję.

Prace studentów są doceniane również w konkursach i prezentowane zarówno w kraju jak i za granicą.

Moja dyplomantka Aleksandra Jędruch, została laureatką nagrody Rektora PŁ za zajęcie pierwszego miejsca w konkursie o tytuł najlepszej kolekcji dyplomowej podczas Gali Dyplomowej Politechniki Łódzkiej 2019, za kolekcję dyplomową „DUSA”, otrzymała również nagrody i propozycje współpracy od firm: Lpp, Top Secret, Freudenberg oraz propozycje:

- wykorzystania sylwetki z kolekcji „DUSA” jako polskiego ubioru narodowego podczas wyborów Miss Grand International w Tajlandii
 - wykorzystania ubioru z kolekcji „DUSA” podczas pokazu Miss Polonii 2018
- Dyplomantka ta otrzymała również nagrodę Grand Prix podczas międzynarodowego konkursu Nauczyciel i Uczeń II, Lwowski Pałac Sztuki, Lwów 2022

Kolejnymi zauważonymi podczas konkursów studentami byli:

Paulina Stecewicz, która otrzymała I Nagrodę podczas międzynarodowego konkursu Nauczyciel i Uczeń II, Lwowski Pałac Sztuki, Lwów 2017 r.

Małgorzata Olesińska - I miejsce w konkursie na projekt bielizny dla Firmy MARILYN.

Patrycja Ciszewska - II Nagroda w konkursie o nagrodę Rektora Politechniki Łódzkiej w konkursie na najlepszą kolekcję dyplomową, Politechnika Fashion Show 2019

Sonia Małolepsza - wyróżnienie przyznane przez projektanta Jarosława Ewerta w konkursie na najlepszą kolekcję dyplomową, Politechnika Fashion Show 2019

Paweł Lewandowski - II Nagroda w konkursie o nagrodę Rektora Politechniki Łódzkiej w konkursie na najlepszą kolekcję dyplomową, Politechnika Fashion Show 2022

Od 2016 roku uczestniczę w pracach komisji podczas egzaminów wstępnych na kierunek Wzornictwo, na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów PŁ.

W 2018 roku została mi powierzona funkcja Pełnomocnika Dziekana ds. Praktyk Studenckich oraz Opiekuna Praktyk dla kierunku Wzornictwo, od 2018 roku pełnię również rolę Pełnomocnika Dziekana ds. Współpracy z Przemysłem.

W roku 2019 zostałam powołana na członka Rady Kierunku Wzornictwo oraz członka Rady Kierunku Wzornictwa Przemysłowego na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej.

Moja działalność dydaktyczna, promocyjna została doceniona przez władze Uczelni. W 2010 roku otrzymałam pierwszą „Nagrodę Rektora Politechniki Łódzkiej”, kolejne dwie nagrody otrzymałam w 2018, 2020. za wzorowe wykonywanie obowiązków i zaangażowanie w prace organizacyjne na rzecz jednostki. Dziekan Wydziału Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej również docenił moją pracę, przyznając mi w latach 2018 i 2020 nagrody za szczególną aktywność organizacyjną, dydaktyczną oraz wkład w promocję wydziału, popularyzującą dorobek prac studentów. Aktywny udział w procesie przygotowania wystaw i pokazów mody oraz niezwykle zaangażowanie w proces kształcenia i wsparcia rozwoju twórczego i zawodowego studentów.

W pracy dydaktycznej przekazuję młodemu pokoleniu przyszłych projektantów wiedzę z zakresu moich praktycznych i naukowych doświadczeń. Zwracam uwagę na umiejętność czerpania inspiracji zarówno z tradycji i historii sztuki, jak również z rozwoju technologii w celu opracowywania wciąż nowych rozwiązań projektowych. Praca wykładowcy, aktywność popularyzująca naukę i sztukę, stanowią dla mnie obok działalności projektowo-naukowej, bardzo ważne źródło ciągłego rozwoju intelektualnego. Tworzy wyzwania, prowadzące do nieustannego wzbogacania i rozwoju mojej osobowości. (dokumentację zdjęciową potwierdzającą opisane realizacje przedstawiłam w zał. nr 6)

